K. A. 1. f. 835. m 8 / 18 ~~637 b. 3 / 23~~ 25

In

Luctuoſum & nunquam ſatis deflendum

OBITUM,

Sereniſſimi Auguſtiſſimiq Principis,

Georgii Ludovici,

Magnæ Britanniæ Franciæ & Hiberniæ *Regis*, fidei Defenſoris, &c.

Carmen Paſtorale.

Tityrus, Melibæus.

Tit. CUr ſolus, *Melibæe*, ſedes, mœſtuſq; ſub Umbrâ,
Nec ſolitos de more Sonos tua fiſtula præbet?
Cur teneræ nuper diſtentæ Lacte Capellæ
Non implent Mulctras, nec Grex ſua Vellera reddit?
Cur decorata ſuum *Phyllis* faſtidit Amorem
Formoſam, nec (ut ante) ſonant *Amaryllida* Sylvæ?
Anglica cur tellus cunctis uberrima nuper
Fundere ridenti *Colocaſia* ceſſat Acantho?
Eja age, da! tanti quæ ſit tibi cauſa Doloris?

Melib. *Tityre*, tu reſidens ulmi ſub frondibus altæ
Ignoras miſerâ quæ noſtrâ Gente geruntur,
Haud ſentis quàm dura premunt nos fata Britannos,
Quàm cruciant noſtram miſſa infortunia Gentem.
Nam Rex, ſub cujus placidi requievimus Ambo
Præſidio, fauſtiq; breves tranſegimus horas,
Alternis vicibus Calamoq; & Voce canentes,
Ah! cecidit! cecidit! nos deſertoſq reliquit.
Quo melius nemo Paſtorum Armenta Gregeſq;
Eduxit ſtabulis, tenero dans pabula morſu:
Interitu cujus merito tria Regna fatiſcunt.

Tit. Si bene quid memini nuper *Philomela* querelis
Auguſtam implebat reſonis Lugubribus Aulam.
Heu! viduata jacent herboſa Britannica Prata
Circæis Magiciſq; Dolis ac Arte *Pelaſga*.
Ipſaq; per querulæ frondoſa Cacumina Sylvæ
Aura Modos tremulos, ſonitum mœſtumq; ſuſurrat.

Melib. Deſine quæſo Animum miſero laniare Dolore,
Actum de nobis non eſt, non excidit omnis
Non periit ſpes noſtra, manet, cui Cura Paterna
Proteget has omnes Pecudes, pecudumq; Magiſtros.

Poſuit dolens *J. A.*

OBITUM,

Serenissimi Augustissimi Principis,

GEORGII LUDOVICI,

Magnæ Britanniæ Franciæ & Hiberniæ Regis, fidei Defensoris, &c.

CARMEN FUNEBRE.

Tripodia Metallicum.

Fit. CUr tolus, Mœstæ, lædes, mœstusque sub Umbra,
Nec tollis de more Sonos tua Fistula proebet?
Cur tenere nupt dilectæ Ia de Capellæ
Non impleus Musis, nec Grex tua Vellera reddit?
Cur decorum Nymphis Vis frigida Amorum
Formosam, nec (quasque) Ioniis Dianæ Silva?
Deplora cur tellus cunctis abeuntibus uber
Prodere ridenti Cereris cessat Agro?
Et ades, dic tanti quæ te tibi causa Doloris?
Fletus, et lachrymis vultus humectus ortus
Luctus mœsta quæ nobis Deus pectus.
Flectit iterq; quem nobis dura premunt nos Iras Britannos,
Quem etiam Natura multi meritum Cineres.
Ille Rex, cujus pios placuit regnare Avitis
Fœdi loris, Lætitiq; Deus strudissimus Auctor.
Alterius vultus Calamoq; & Voce canoris,
Ah! cecidit, cecidit Nos de trofq; reliquit.
Ille nobis nemo Patrum Munere peregit,
Fulsit ita Nullis, tam vero dans publi morib:
Justitiæ cupis auctio tria Regna fuscit.
Ille Pacis, et mutui ab ore Columba diuregis,
Artibus impleat retonis Legibus Aulam.
Pacis vocatus pacem habeat Invicta Patria
Cura Magnis Deus ac Arte Fo.
Iolaq; per ferule frondola Carmina Sylvæ
Cura Modos tremulos Ionum motumq; figurat.
Define jam Arcanum mihi Luctus Dolore,
Actum de nobis non ris, non exedit omnis
Non perit ipse Deus, in me, qui Cura Paterna
Protegat has omnes Fœcundo, precud, Magistro.

Tollit dolens P. A.